

PSV - M A A J A V E S I

VAPO OY ENERGIA

ISOSUON-RUOSTESUON LINNUSTOSELVITYS

Isosuon-Ruostesuon linnustoselvitys

Juha Parviainen, FM

SISÄLTÖ

1	JOHDANTO	1
2	LASKENTAMENETELMÄT	1
3	TULOKSET	2
3.1	ISOSUON ALUE	2
3.2	RUOSTESUO	4
3.3	ISOSUO- RUOSTESUON LINNUSTOLLINEN ARVO	5
4	YHTEENVETO	6
5	KIRJALLISUUS.....	6

Liitteet

- Liite 1: Isosuon-Ruostesuon sijainti
Liite 2: Suojelullisesti merkittävien lajien pesimäaikaisten havaintojen sijoittuminen Isosuon-Ruostesuon alueella sekä laskentareitti
Liite 3: Isosuon-Ruostesuon linjalaskennan perustulokset sekä linnuston suojelullinen arvo Mikkola-Roosin (1996) esittämään laskentatapaan perustuen

1 JOHDANTO

Isosuon ja Ruostesuon alue sijaitsee Pudasjärvellä n. 2 km Livon kylän itä- ja kaakkoispuolella ja noin 15 km Pudasjärven keskustan pohjoispuolella (liite 1). Linnustuselvityksen inventointialue oli kooltaan 763 ha. Selvitysalueen rajausta on esitetty liitteessä 2.

Isosuon-Ruostesuon tutkimusalueesta pääosa (n. 467 ha) on luonnontilaista. Alueen loppuosa on ojitettua suota. Alueen eteläpuoliskossa on laaja luonnontilainen kokonaisuus, lisäksi luonnontilaisia kuvioita on alueen länsi- ja koillisosassa. Isosuo-Ruostesuon avosuot ovat tyypiltään oligo- ja mesotrofisia nevoja, alueen keskiosissa on paikoin laajojakin rimpinevoja ja niiden reunamilla välipintaisia saranevoja, jotka ovat paikoin rahkoittuneet. Reuna-alueilla on karuja rämeitä.

Ojitetut alueet ovat pääosin muuttuneita rämeitä ja nevarämeitä. Ojitukset keskittyvät Ruosteojan molempien haarojen varsille, paikoin alueet ovat kuivanneet turvekanakaaksi. Isosuo-Ruostesuota ympäröivät ojitetut suoalueet ja talousmetsät.

Linnustokartoituksen tarkoituksena oli selvittää Isosuon ja Ruostesuon pesivän maalinnuston lajikoostumus ja parimäärät. Linnustokartoitus suoritettiin linja- ja kartoituslaskentoina pesimäkaudella 16.6. ja 18.6.2005. Laskennat kohdennettiin inventointialueen avosuoalueille ja niiden reunaosiin. Tässä raportissa esitetään käytetyt laskentamenetelmät, Isosuon ja Ruostesuon pesimälinnuston lajistokoostumus sekä havaitut yksilömäärät. Suojelulliselta asemaltaan merkittävien lajien havainnot esitetään lisäksi karttaliitteessä.

2 LASKENTAMENETELMÄT

Isosuon pääallas ja sen reuna-alueiden pesivä maalinnusto kartoitettiin linjalaskennan avulla. Laskenta suoritettiin 18.6.2005 Koskimiehen & Väisänen (1988) sekä Turvetuotantoalueiden linnustolaskennasta antamia toimintaohjeita soveltaen. Laskentalinjan pituus oli 4,3 km (liite 2).

Linjalaskentaa käytetään yleisesti linnuston selvitys- ja seurantamenetelmänä ja se antaa suhteellisen nopeasti edustavan kuvan alueen kokonaislinnustosta lukuun ottamatta vesilinnustoa (Väisänen ym. 1998). Tavoitteena on selvittää pesivän maalinnuston lajisto, parimäärät ja kokonaistiheydet. Laskennan aikana havaittavat linnut kirjataan laskijan edestä ja sivuilta, ja erikseen merkitään 50 m leveällä *pääsaralla* (25 m laskijan molemmin puolin) sekä sen ulkopuolisella *apusaralla* havaitut linnut. Apusarkahavainnot ovat kaikki pääsaran ulkopuoliset havainnot. Yhdessä nämä kaksi sarkaa muodostavat *tutkimussaran*. Pääsarkahavaintojen osuuksien perusteella on laskettu lajikohtaisia kuuluvuuskertoimia, joiden avulla tutkimussaran havainnot voidaan muuntaa vertailukelpoisiksi pääsarkahavainnoiksi. Nämä havainnot suhteutetaan laskentalueen pinta-alaan kertomalla ne tutkittavan alueen alalla. Tällöin tuloksena saadaan minimiarvio tutkimusalueella pesivien lintuparien lukumäärästä.

Lajikohtaisten parimäärien lisäksi aineistosta laskettiin Mikkola-Roosin (1996) esittämällä menetelmällä lajin suojeluarvoon perustuva pisteytys, jonka avulla voidaan tehdä johtopäätöksiä alueen linnustollisesta arvosta ja verrata sitä muihin alueisiin. Pisteytyksessä huomioidaan lajin uusiutumiskyvyttömyys ts. luonnossa lisääntyvän kannan sukupolvenväli, lajin lisääntyvän kannan koko Suomessa sekä lajin uhanalaisuus Suomessa, Euroopassa ja maailmanlaajuisesti. Kuuluvuuskertoimien avulla lasketut

parimäärät muunnetaan pisteiden laskennassa kertoimiksi korottamalla ne potenssiin 0,7. Samalla pienennetään yhdyskuntien vaikutusta lopputulokseen. Lajin suojelupistemäärä saadaan kertomalla edellä muunnettu parimääräkerroin lajikohtaisella suojeluarvolla. Elinympäristön suojeluarvo saadaan laskemalla alueen lajien suojeluarvot yhteen.

Laskentalinjat valittiin siten, että kaikkia maastossa esiintyviä biotooppeja sisältyi linjoille samassa suhteessa niiden esiintymisrunsauteen. Tällöin eri biotooppien lintulajien teoreettinen esiintymisrunsaus vastaa todellisuutta ja saatu tulos on mahdollisimman todenmukainen.

Ruostesuon sekä Lammaskankaan ja Murtomaan välisen alueen linnusto selvitettiin koealalaskennalla (ks. Turveteollisuusliitto ry 2002; liite 2). Koealalaskenta on kartoitussuorituksen menetelmään perustuva yhden laskentakerran menetelmä, jonka avulla alueen linnustosta saadaan kattava yleiskäsitys. Koealamenetelmässä tutkittava alue kuljetaan systemaattisesti läpi siten, ettei yksikään paikka jää yli 100 m etäisyydelle kulureitistä. Muutoin noudatetaan kartoitussuorituksen annettuja toteutusohjeita (Koskimies & Väisänen 1988). Koealamenetelmä soveltuu hyvin soilla tapahtuviin laskentoihin, koska kyseisillä alueilla näkyvyys on yleensä hyvä ja kokonaislintutiheydet varsin pieniä verrattuna esim. lehtimetsiin.

Yhden laskentakerran menetelmällä ei välttämättä havaita kaikkia alueella esiintyviä lintuja niiden satunnaisen liikkumisen sekä olosuhteiden vaikutusten takia. Linjalaskennassa yhden laskentakerran teho on n. 60-70 % (mm. Koskimies ja Väisänen 1988). Kattavamman ja yksityiskohtaisemman tiedon saamiseksi tulisi laskentakertoja olla mielellään vähintään kaksi (Turveteollisuusliitto ry 2002). Yhden laskentakerran linjalaskennalla saadaan pienialaisilla ja avoimilla soilla kuitenkin lajistosta ja parimäärästä riittävä yleiskuva.

3 TULOKSET

3.1 Isosuon alue

Isosuon alueen linjalaskennassa havaittiin kaikkiaan 31 lintulajia ja 76 lintuparia. Isosuon laskennallinen pesivän maalinnuston minimikokonaisparimäärä oli 227 paria (taulukko 1). Varsinaisia suolintuja alueella esiintyy 8 lajia: metsähanhi (*Anser fabalis fabalis*), jänkäkurppa (*Lymnocryptes minimus*), pikkukuovi (*Numenius phaeopus*), liro (*Tringa glareola*), valkoviklo (*T. nebularia*), mustaviklo (*T. erythropus*), niittykirvinen (*Anthus pratensis*) ja keltävästäräkki (*Motacilla flava*). Lisäksi alueella havaittu kapustarinta (*Pluvialis apricaria*) on Keski- ja Pohjois-Pohjanmaan sekä Kainuun soilla tyypillinen pesimälaji.

Taulukko 1. Isosuolla linjalaskennassa tavattujen lintujen havaitut parimäärät ja suojelullinen asema; Suomi; NT= Suomessa silmälläpidettäväksi luokiteltu laji, LSL = luonnonsuojelulaissa mainittu laji, EVA= Suomen kansainvälinen erityisvastuulaji. Varsinaiset suolajit (Väisänen ym. 1998) alleviivattu.

Laji		Suojelullinen asema			Pari- määrä	Suoja- pistearvo
		EU:n lintu- direktiivi	Suomi	EVA		
Laulujoutsen	<i>Cygnus cygnus</i>	x		x	2	8,1
Teeri	<i>Tetrao tetrix</i>	x	NT	x	1	0,3
<u>Metsähanhi</u>	<u><i>Anser fabalis</i></u>	x	NT		1	4,4
Nuolihaukka	<i>Falco subbuteo</i>		LSL		3	6,5
Kapustarinta	<i>Pluvialis apricaria</i>	x			16	6,5
Taivaanvuohi	<i>Gallinago gallinago</i>				3	0,5
<u>Jänkäkurppa</u>	<u><i>Lymnocyrtus minimus</i></u>			x	0	1,2
<u>Pikkukuovi</u>	<u><i>Numenius phaeopus</i></u>			x	14	6,4
Isokuovi	<i>Numenius arquata</i>			x	1	1,8
<u>Liro</u>	<u><i>Tringa glareola</i></u>	x		x	22	4,7
<u>Valkoviklo</u>	<u><i>Tringa nebularia</i></u>			x	3	3,3
<u>Mustaviklo</u>	<u><i>Tringa erythropus</i></u>			x	3	4,3
Käki	<i>Cuculus canorus</i>		NT		1	0,5
Käpytikka	<i>Dendrocopos major</i>				8	0,8
Haarapääsky	<i>Hirundo rustica</i>				3	0,3
Kiuru	<i>Alauda arvensis</i>				3	0,3
Punakylkirastas	<i>Turdus iliacus</i>				8	0,4
Räkättirastas	<i>Turdus pilaris</i>				5	0,3
Metsäkirvinen	<i>Anthus trivialis</i>				16	0,5
<u>Niittykirvinen</u>	<u><i>Anthus pratensis</i></u>				25	0,7
<u>Keltavästäräkki</u>	<u><i>Motacilla flava</i></u>				25	1,2
Pajulintu	<i>Phylloscopus trochilus</i>				13	0,3
Punarinta	<i>Erythacus rubecula</i>				5	0,2
Hömötiainen	<i>Parus montanus</i>				7	0,2
Peippo	<i>Fringilla coelebs</i>				4	0,2
Kirjosieppo	<i>Ficedula hypoleuca</i>				4	0,1
Urpainen	<i>Carduelis flammea</i>				2	0,2
Vihervarpunen	<i>Carduelis spinus</i>				16	0,8
Varis	<i>Corvus corone</i>				1	0,3
Tilhi	<i>Bombycilla garrulus</i>				8	4,6
Pajusirkku	<i>Emberiza schoeniclus</i>				5	0,4
Yhteensä		5	4	8	227	60

Isosuon päältä linnusto on monipuolista sekä parimääriltään että lajistollisesti. Kahlaajia pesii suon avonaisella keskusaltaalla runsaasti ja eteenkin Isosuon keskiosan metsäsaarekkeen itäpuolella linnuston tiheys on huomattava verrattuna mm. atlas-laskentojen tiheyksiin vastaavalla alueella (vrt. esim. Väisänen ym. 1998). Runsaimpia pesijöitä olivat pikkukuovi, liro ja kapustarinta. Samalla alueella havaittiin joutsenen (*Cygnus cygnus*) ja metsähanhen pesinnät sekä mustaviklon reviiri. Isosuon keskiosan metsäsaarekkeen iäkkäässä kuusikossa pesi nuolihaukka (*Falco subbuteo*).

Suojelulliselta asemaltaan merkittävimpiä havaintoja Isosuon keskusaltaan inventointialueella olivat EU:n lintudirektiivin liitteessä I mainitut laulujoutsen, teeri (*Tetrao tetrix*), metsähanhi, kapustarinta ja liro. Määritelmän mukaan liitteessä mainittujen lajien elinympäristöjä on suojeltava erityistoimin, jotta varmistetaan näiden lintulajien

lisääntyminen ja eloonjääminen niiden levinneisyysalueella. Näitä erityistoimia ovat mm. SPA-alueet (Special Protection Areas), jotka ovat osa Natura 2000 -verkostoa.

Suomen kansainvälisiin vastuulajeihin (EVA) Isosuon keskusaltaan alueen muutonai-
kaisesta linnustosta kuuluvat laulujoutsen, teeri, jänkäkurppa, pikkukuovi, isokuovi
(*P. arquata*), liro, valkoviklo ja mustaviklo. Suomen uhanalaisuusluokituksessa (Rassi
ym. 2001) teeri, metsähanhi ja käki (*Cuculus canorus*) lukeutuvat silmälläpidettäviin
(NT) lajeihin. Silmälläpidettäviä ovat lajit, jotka eivät täytä vaarantuneiden lajien kri-
teerejä eivätkä ne lukeudu varsinaisesti uhanalaisiin lajeihin. Nuolihaukka kuuluu
luonnonsuojelulain (46 § ja 47 §) mainitsemiin uhanalaisiin lajeihin. Selvitysalueelta
ei ole tiedossa muuttohaukan, maakotkan tai kalasääsken pesimäreviirejä, mutta lajien
esiintymistä alueella on pidettävä mahdollisena (Ollila 2005). Edellä mainittujen suo-
jelullisesti huomattavien lajien havaintojen sijainnit on esitetty liitteessä 2.

Isosuon luoteispuolella sijaitseva Lammaskankaan ja Murtomaan välinen avosuo kar-
toitettiin koealamenetelmällä. Alueen linnusto oli pääallasta vähäisempää: havaintoja
tehtiin 5 lajista ja kaikkiaan 7 lintuparista (taulukko 2). Linnustollisesti huomattavinta
aluetta ovat ojitusten vielä kuivattamattomat suon osat.

Taulukko 2. Lammaskankaan ja Murtomaan välisen avosuon kartoituslaskennassa
tavattujen lintujen havaitut parimäärät ja suojelullinen asema; EVA= Suomen
kansainvälinen erityisvastuulaji. Varsinaiset suolajit (Väisänen ym. 1998) alleviivattu.

Laji	Suojelullinen asema			Havaittu parimäärä
	EU:n lintu- direktiivi	Suomi	EVA	
Kapustarinta <i>Pluvialis apricaria</i>	x			1
<u>Liro</u> <i>Tringa glareola</i>	x		x	2
<u>Keltävästäräkki</u> <i>Motacilla flava</i>				2
<u>Niittykirvinen</u> <i>Anthus pratensis</i>				1
Kiuru <i>Alauda arvensis</i>				1
Yhteensä				7

Kartoitetun alueen linnuista kaksi kuuluu EU:n lintudirektiivin lajeihin ja yksi Suo-
men kansainvälisiin vastuulajeihin. Kokonaisuudessaan Lammaskankaan itäpuoleisen
pienehkön avosuon linnusto oli vähäistä. Osaltaan tähän vaikuttavat suota ympäröivät
ojitukset, jotka ovat kuivattaneet eteenkin suon pohjois-, etelä- ja itäreunoja.

3.2 Ruostesuo

Ruostesuon avosuo-osan kartoituslaskennassa havaittiin kaikkiaan 10 lintulajia ja 22
lintuparia (taulukko 3). Varsinaisia suolintuja alueella esiintyy 3 lajia. Ruostesuon lin-
nusto on Isosuon keskusaltaaseen verrattuna selvästi vähäisempää, mikä selittyy osak-
si Ruostesuota kuivattavilla ojituksilla sekä pienemmällä pinta-alalla. Suojelullisesti
merkittäviä lajihavaintoja olivat EU:n lintudirektiiviin kuuluvat kapustarinta ja liro,
joka on myös Suomen kansainvälinen vastuulaji (EVA).

Taulukko 3. Ruostesuon kartoituslaskennassa tavattujen lintujen havaitut parimäärät ja suojelullinen asema; EVA= Suomen kansainvälinen erityisvastoalaji. Varsinaiset suolajit (Väisänen ym. 1998) alleviivattu.

Laji	Suojelullinen asema			Havaittu parimäärä
	EU:n lintudirektiivi	Suomi	EVA	
Kapustarinta <i>Pluvialis apricaria</i>	x			1
Taivaanvuohi <i>Gallinago gallinago</i>				1
<u>Liro</u> <i>Tringa glareola</i>	x		x	3
<u>Keltavästäräkki</u> <i>Motacilla flava</i>				2
<u>Niittykirvinen</u> <i>Anthus pratensis</i>				4
Laulurastas <i>Turdus philomelos</i>				1
Pajulintu <i>Phylloscopus trochilus</i>				6
Hömötiainen <i>Parus montanus</i>				2
Järripeippo <i>Fringilla montifringilla</i>				1
Peippo <i>Fringilla coelebs</i>				1
Yhteensä				22

Ruostesuon linnustollisesti merkittävintä aluetta ovat avosuon märmät keskiosat sekä näiden reuna-alueet. Näiltä alueilta tehtiin myös suojelullisesti merkittävien lajien havainnot (liite 2).

3.3 Isosuo- Ruostesuon linnustollinen arvo

Kokonaisuutena Isosuo-Ruostesuon alue muodostaa linnustollisesti edustavan kokonaisuuden. Alueen linnusto on lajistollisesti monipuolista ja parimääriltään keskimääräistä runsaampaa esim. maakunnallisesti. Erityisen arvokkaana alueena voidaan pitää Isosuon keskusaltaan avosuo-osaa ja siihen liittyviä metsäsaarekkeitä. Kyseisten alueiden linnustollisesta arvosta kertoo myös linnuston perusteella laskettu suojelupiste-arvo (60,23; liite 3), joka on selvästi esim. maakunnan keskitasoa (n. 20) suurempi. Eniten Isosuon alueen suojelupiste-arvoa nostavat alueella havaitut joutsenen, metsähänhen sekä nuolihaukan pesinnät. Myös pikkukuovien ja kapustarintojen varsin korkeat parimäärät lisäävät alueen linnustollista arvoa. Suojeluarvon muodostumiseen vaikuttaa osaltaan myös Isosuon keskusaltaan suuri pinta-ala ja monipuolisena säilynyt pääosin luonnontilainen biotooppirakenne.

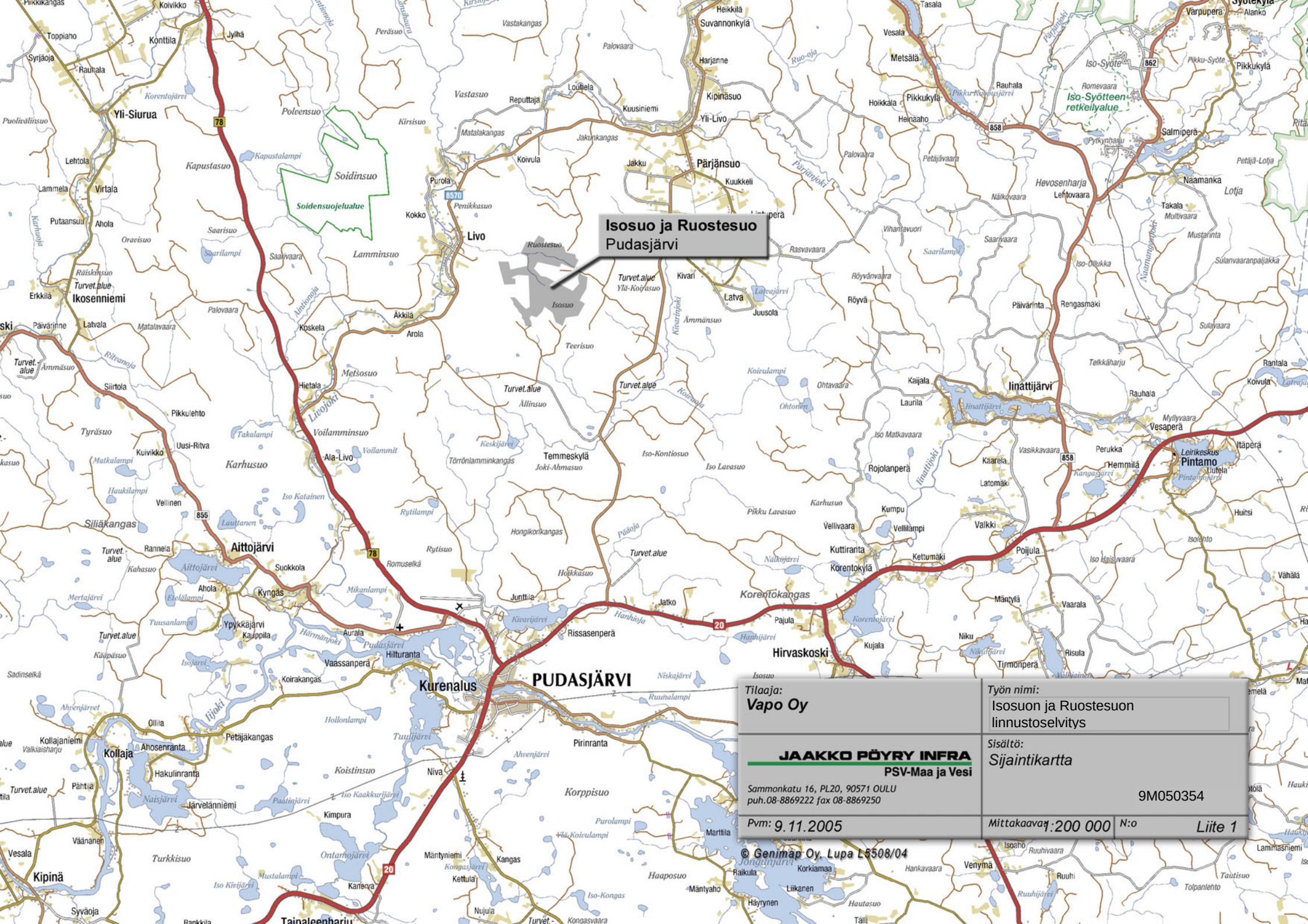
Ruostesuon sekä Isosuon luoteispuoleisen avosuoalueen linnustollinen arvo on vähäisempi. Tähän vaikuttavat osaltaan ojitukset, jotka ovat kuivattaneet alueiden reunaosia paikoin selvästi. Pitämämaan länsipuoleisten ojitettujen rämealueiden linnustollinen arvo on niin ikään vähäinen, mutta niiden merkitystä voidaan pitää alueen biotooppirakenteen säilymisen kannalta keskeisinä. Isosuo-Ruostesuon alueen linnustolliseen kokonaisarvoon ja sen säilymiseen vaikuttaa alueen säilyminen mahdollisimman yhtenäisenä rämeiden, avosoiden ja metsäsaarekkeitä muodostamana kokonaisuutena.

4 YHTEENVETO

Isosuo-Ruostesuon alueen pesimälinnuston lajisto ja parimäärät selvitettiin 16. ja 18.6.2005 suoritetuissa laskennoissa. Laskennat tehtiin linja- ja kartoituslaskentoina. Inventointialueen linnusto on kokonaisuudessaan edustavaa ja lajistollisesti monipuolistaa. Linnustollisesti arvokkain alue on Isosuon avonainen keskusallas metsäsaarekkeineen. Ruostesuon linnustollinen arvo on vähäisempi. Varsinaisia suolintuja alueella tavattiin 8 lajia. Näistä suojelullisesti merkittävimpiä ovat EU:n lintudirektiivin liitteessä I mainitut laulujoutsen, teeri, metsähanhi, kapustarinta ja liro. Suomen kansainvälisiä vastuulajeja (EVA) Isosuon-Ruostesuon alueella esiintyy 8. Suomen uhanalaisuusluokituksessa (Rassi ym. 2001) kolme havaittua lajia lukeutuu silmälläpidettäviin (NT) lajeihin. Yksi alueen lajeista kuuluu luonnonsuojelulain (46 § ja 47 §) mukaisiin uhanalaisiin lajeihin. Isosuon-Ruostesuon linnustollinen arvo on sekä lajistollisesti että kokonaistiheyksiltään maakunnallisesti keskimääräistä suurempi.

5 KIRJALLISUUS

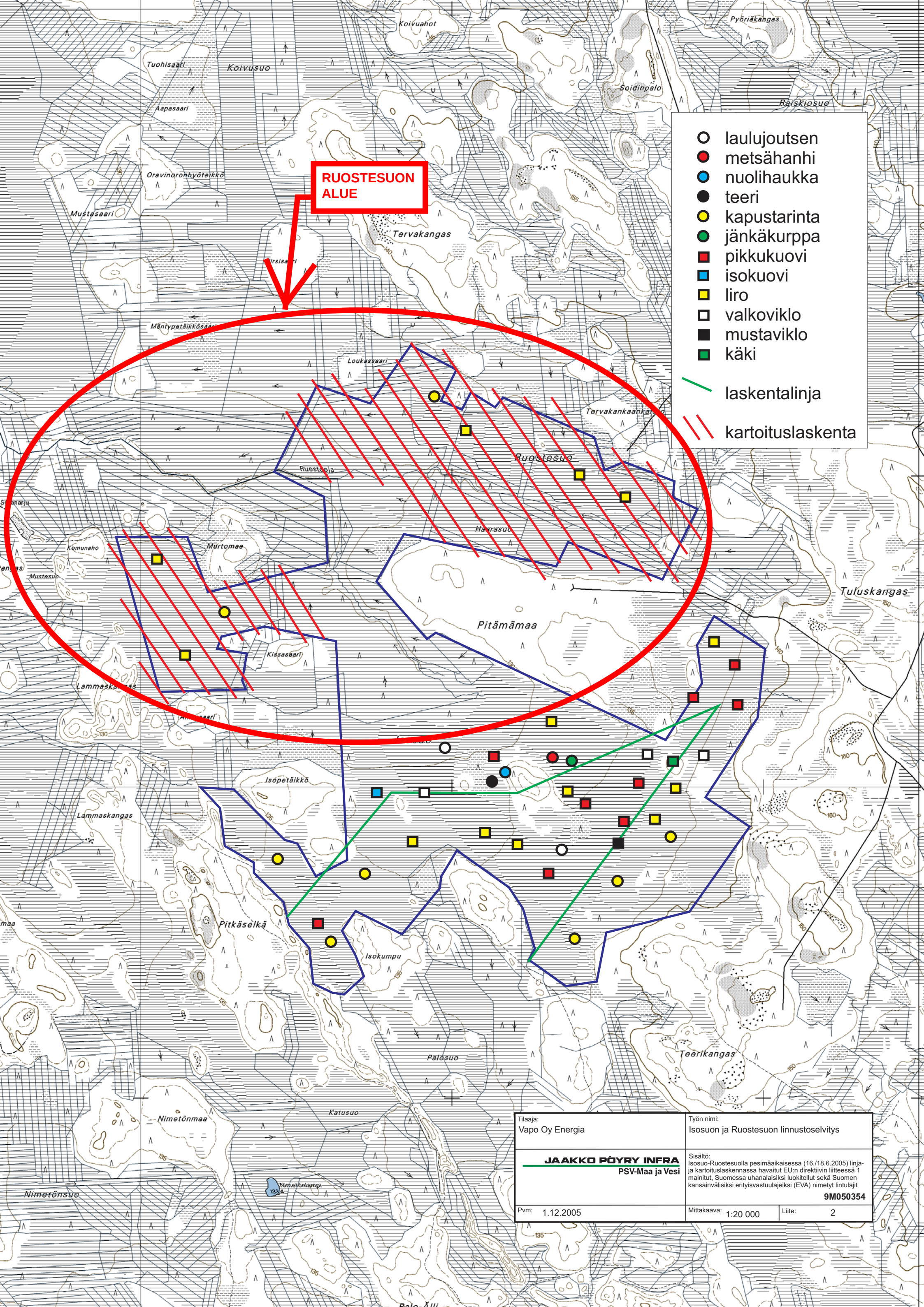
- Koskimies, P. & Väisänen, R.A. 1988: Linnustonseurannan havainnointiohjeet. – Helsingin yliopiston eläinmuseo, 2. Painos. Helsinki.
- Mikkola-Roos, M. 1996: Kosteikkojen linnuston suojeluarvo – uusi menetelmä arviointiin. – Linnut 3/1996, 3. vsk., ss. 8-19.
- Ollila, T. 16.5.2005: sähköpostikirjeenvaihto. – Metsähallitus. Oulu.
- Rassi, P., Alanen, A., Kanerva, T. & Mannerkoski, I. (toim.) 2001: Suomen lajien uhanalaisuus 2000. — Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus, Helsinki, 432 s. Uhanalaisten lajien II seurantatyöryhmä. <http://www.ymparisto.fi/default.asp?contentid=16900&lan=fi> , 28.1.2004.
- Turveteollisuusliitto ry. 2002: Turvetuotannon ympäristövaikutusten arviointi. Ohjeita turvetuotannon luonto- ja naapuruussuhdevaikutusten arvioimiseksi. – Jyväskylä.
- Väisänen, R.A., Lammi, E., Koskimies, P. 1998: Muuttuva pesimälinnusto. – Otavan Kirjapaino, Keuruu. ISBN 951-1-12663-6.

Isosuo ja Ruostesuo
Pudasjärvi

Tilaja: Vapo Oy	Työn nimi: Isosuon ja Ruostesuon linnustoselvitys
JAAKKO PÖYRY INFRA PSV-Maa ja Vesi	Sisältö: Sijaintikartta
Sammonkatu 16, PL20, 90571 OULU puh.08-8869222 fax 08-8869250	9M050354
Pvm: 9.11.2005	Mittakaava: 1:200 000 N:o Liite 1

© Genimap Oy, Lupa E5508/04

**RUOSTESUON
ALUE**

- laulujoutsen
- metsähanhi
- nuolihaukka
- teeri
- kapustarinta
- jänkäkurppa
- pikkukuovi
- isokuovi
- liro
- valkoviklo
- mustaviklo
- käki
- laskentalinja
- kartoituslaskenta

Tilaaja: Vapo Oy Energia	Työn nimi: Isosuo ja Ruostesuo linnustaselvitys
JAAKKO PÖYRY INFRA PSV-Maa ja Vesi	Sisältö: Isosuo-Ruostesuolla pesimäaikaisessa (16/18.6.2005) linja- ja kartoituslaskennassa havaitut EU:n direktiivin liitteessä 1 mainitut, Suomessa uhanalaisiksi luokitellut sekä Suomen kansainvälisiksi erityisvastuulajeiksi (EVA) nimetyt lintulajit
Pvm: 1.12.2005	Mittakaava: 1:20 000
	Liite: 2

9M050354

Liite 3. Isosuon keskusaltaan pesimäaikaissa linjalaskennassa havaitut ja kuuluvuuskertoimien (Väisänen ym. 1998) mukaan lasketut minimikokonaisparimäärät. Lajikohtaiset suojeluarvot (Mikkola-Roos 1996) sekä näiden perusteella lasketut suojelupisteet. Varsinaiset suolajit (Väisänen ym. 1998 mukaan) alleviivattu.

Laji		Havaittu parimäärä	Kuuluvuus kerroin	Kokonais- parimäärä	Suojelu- arvo	Muunnettu parimäärä	Pisteet
Laulujoutsen (EU, EVA)	<i>Cygnus cygnus</i>	2	-	2,0	5	1,62	8,12
Teeri (EU,EVA, NT)	<i>Tetrao tetrix</i>	1	4,09	1,0	0,3	1,00	0,30
Metsähanhi (EVA, NT)	<i>Anser fabalis</i>	1	-	1,0	4,38	1,00	4,38
Nuolihaukka (LSL)	<i>Falco subbuteo</i>	1	3,76	3,2	2,88	2,27	6,55
Kapustarinta (EU)	<i>Pluvialis apricaria</i>	6	3,18	16,4	0,92	7,09	6,52
Taivaanvuohi	<i>Gallinago gallinago</i>	2	1,96	3,4	0,2	2,34	0,47
Jänkäkurppa (EVA)	<i>Lymnocyrtus minimus</i>	1	0,35	0,3	2,88	0,43	1,24
Pikkukuovi (EVA)	<i>Numenius phaeopus</i>	9	1,83	14,2	1	6,39	6,39
Isokuovi (EVA)	<i>Numenius arquata</i>	1	1,23	1,1	1,74	1,04	1,81
Liro (EU,EVA)	<i>Tringa glareola</i>	8	3,19	21,9	0,54	8,69	4,69
Valkoviklo (EVA)	<i>Tringa nebularia</i>	3	1,33	3,4	1,38	2,37	3,27
Mustaviklo (EVA)	<i>Tringa erythropus</i>	1	2,99	2,6	2,2	1,94	4,26
Käki (NT)	<i>Cuculus canorus</i>	1	0,61	0,5	0,8	0,64	0,51
Käpytikka	<i>Dendrocopos major</i>	2	4,58	7,9	0,19	4,24	0,81
Haarapääsky	<i>Hirundo rustica</i>	1	3,01	2,6	0,13	1,95	0,25
Kiuru	<i>Alauda arvensis</i>	1	3,28	2,8	0,16	2,07	0,33
Punakylkirastas	<i>Turdus iliacus</i>	2	4,39	7,6	0,09	4,12	0,37
Räkättirastas	<i>Turdus pilaris</i>	1	5,61	4,8	0,1	3,01	0,30
Metsäkirvinen	<i>Anthus trivialis</i>	5	3,66	15,7	0,07	6,88	0,48
Niittykirvinen	<i>Anthus pratensis</i>	5	5,77	24,8	0,07	9,47	0,66
Keltavästäräkki	<i>Motacilla flava</i>	4	7,16	24,6	0,13	9,42	1,22
Pajulintu	<i>Phylloscopus trochilus</i>	4	3,74	12,9	0,05	5,98	0,30
Punarinta	<i>Erythacus rubecula</i>	1	5,76	5,0	0,06	3,07	0,18
Hömötiainen	<i>Parus montanus</i>	1	8,17	7,0	0,05	3,91	0,20
Peippo	<i>Fringilla coelebs</i>	1	4,49	3,9	0,07	2,57	0,18
Kirjosieppo	<i>Ficedula hypoleuca</i>	1	4,21	3,6	0,06	2,46	0,15
Urpiainen	<i>Carduelis flammea</i>	1	2,9	2,5	0,11	1,90	0,21
Vihervarpunen	<i>Carduelis spinus</i>	5	3,78	16,3	0,11	7,04	0,77
Varis	<i>Corvus corone</i>	1	1,49	1,3	0,27	1,19	0,32
Tilhi	<i>Bombycilla garrulus</i>	2	4,58	7,9	1,08	4,24	4,58
Pajusirkku	<i>Emberiza schoeniclus</i>	1	5,41	4,7	0,13	2,93	0,38
Yhteensä		76		227			60,23